

besynderligt, at man nu vil fremstille det, at den høitærede Indenrigsminister har ledsaget Ophøvelsen af Forbudet mod Indførelsen af Kvæg fra Sverige med en Bestemmelse om en saadan lempelig Karantæne som et særligt Bevis paa dette Ministeriums Tendents til at gaa udenfor Loven. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds anførte vel, at her er jo Forholdet det særlige, at i de andre Tilfælde havde der virkelig været Pest i de paaagjældende Lande, men her var der ingen Pest i Sverige. Ja, det er jo ganske vist, at denne Paastand fremsattes fra den Side; men det vil jo dog erindres, at dette er ikke Noget, der har været godkjendt af de veterincære Autoriteter. Deres Mening er og har været den modsatte, og det er vistnok i fuld Overensstemmelse med disse veterincære Autoriteter, at Ministeriet har troet, naar det stred til Ophøvelsen af dette Forbud, hvad der jo hos Mange har vakt Betænkelighed, da ikke at burde lade den indtræde strax fuldstændig, men først lade en saadan lempelig Karantæne indtræde. Om selve Foranstaltningens Hensigtsmæssighed kan jeg ganske vist ikke have nogen Mening. Jeg har selv ganske vist den personlige Formening — en Formening, der ikke kan siges at være begrundet paa noget noie Kjenndskab til Forholdene — at, ligesom man vistnok fastholdt Indførelsesforbudet længere, og det maaste ikke faa lidet længere, end det i og for sig havde været nødvendigt, saaledes turde det maaste ogsaa nu være paa Tide, at man snart hævede denne Karantæne, forsaavidt det ikke har viist sig, at der under denne er fremkommet Noget, som kunde give Anledning til Mistante om Sygdommens Eksistents. Men, som sagt, den Ophattelse, som har givet det ærede Medlem Anledning til denne Anke, kan jeg aldeles ikke tiltræde. — Paa samme Maade gaar det overfor afskillige af de Aukter, som det ærede Medlem har fremsat overfor den høitærede Justitsminister. Ogsaa der forekommer det mig — og jeg kan i den Henseende i Meget henholde mig til, hvad der blev yttret af det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) igaar — at der er anvendt et Maal, som ikke er retfærdigt. Man har fremstillet Forhold, som ikke er opkomne under dette Ministerium, men som dette Ministerium, den nuværende Justitsminister, netop har søgt at raade Bod paa, som Noget, der i særlig Grad maatte lægges ham til Last. Det ærede Medlem talte igaar om det, som er foresaldet i Horjens Lugt-hus. Jeg maa sige, jeg kjender ikke Andet dertil, end hvad man saaledes kan kjende af de løse Meddelelser, der have staaet i Bla-

dene, og deri indeholdes jo ogsaa en Grund til ikke nu at sælde en Dom om dette Forhold. Det gjælder i det Hele om dette som om mange andre af de Forhold, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds fremdrog, at Dommen maa afhænge af de Underjøggelser, som man er i Færd med at anstille, men som ikke ere afsluttede, og det turde saa dog have været det Rigtigste, om det ærede Medlem vilde have opsat sin Dom til den Tid. Jeg kan ikke sige Andet end det, som det ærede Medlem for Middelfart sagde, at det er høist besynderligt, at man med Hensyn til disse Misligheder, der have strakt sig over en Række af Ministerier, særlig vil rette Anke mod den Minister, under hvem Opdagelsen har fundet Sted, og ligeledes finder jeg det høist besynderligt, naar der er Tale om den Bevilling, den høitærede Minister har søgt til Gjennemførelse af Bestemmelsen om Revisionen af de extraordinære Skifteforvalteres Protokoller, som har viist sig ikke i Praxis at kunne gennemføres under de stigende Befolkningsforhold i Kjøbenhavn, men som den høitærede, nuværende Minister vil stræbe efter at gennemføre, at man særlig lægger ham, der stræber efter at gennemføre denne Revision, dette til Last. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds har gjort noget Lignende gjældende med Hensyn til de Defraudationer, der have fundet Sted i Helsing-Hindsted Herreder. Jeg skal i den Henseende udtale, at jeg ganske vist staa saaledes overfor disse Forhold, at der er saa Ting, som fylde mig med større Harm, end naar jeg ser udviist et saadant Forhold fra Embedsmændenes Side, særlig fra Retsbetjentenes Side, og jeg havde nær sagt: jeg tror ikke, at man kan fare for strengt frem mod de Embedsmænd, der paa en saadan Maade stufte den Tillid, der er viist dem og derved kompromittere Embedets Værdighed. Men hvormeget man end kan anerkjende, at man her i Landet har en Embedsstand, der er forholdsvis retskaffen, er det dog en Kjendsgjærning, at man har set afskillige Exempler paa saadanne mislige Forhold, at de dukke op med visse Mars Mellemrum, og at dette ikke er Noget, der har været mere markeret eller mere fremtrædende under dette Ministerium end under noget som helst af de foregaaende. Der er ikke Noget, der i fjerneste Maade tyder paa, at der mere nu end tidligere har fundet noget Saadant Sted. Skulde man altsaa særlig lægge en Minister et saadant Forhold til Last, maatte det være, fordi det stillede sig saaledes, at den Omstændighed, at dette Forhold havde kunnet udvikle sig saaledes, maatte styldes en væsentlig Grad